

Kicsiny kvadrupólus mágnes paramétereinek meghatározása spinner-magnetométeres mérési adatokból

Rövid közlemény

MÁRTON P.

Eötvös Loránd Tudományegyetem, Geofizikai és Űrtudományi Tanszék
H-1117 Budapest, Pázmány Péter stny. 1/C
E-mail: archeomag@caesar.elte.hu

Ez a tanulmány megmutatja, hogy a vonatkozó mérési adatokból nemcsak a geomágneses kvadrupólusnak, hanem egy kis laboratóriumi kvadrupólus mágnesnek a paramétereit is meg lehet határozni közvetlenül, egy egzakt analitikai eljárás alkalmazásával.

Márton, P.: Direct analytical solution for the parameters of a small-sized magnetic quadrupole measured on a suitable spinner magnetometer

The paper shows that not only the parameters of the geomagnetic quadrupole but those of a small quadrupole magnet measured on a suitable spinner magnetometer in the laboratory can be determined directly using an exact analytical method besides numerical approximation by fixpoint iteration.

Beérkezett: 2021. február 16.; elfogadva: 2021. február 26.

Bevezetés

Pontszerű kvadrupólus mágneset forgatunk egyenletes ω szögsebességgel sorbakapcsolt tekercspár (Helmholtz-tekercs) belsejében, és regisztráljuk a tekercspár sarkain mérhető indukált elektromos feszültséget. Nulla mágneses térben végezve a kísérletet, zajmentes esetben a kimenő feszültség nulla lesz. Szembekapcsolt tekercspár mellett (anti-Helmholtz-tekercs) a kísérlet folytonos, 2ω frekvenciájú V váltófeszültséget eredményez, amelynek A amplitúdója és LA fázisa a kvadrupólus m_2 momentumának és két tengelyirányát jellemző (ϑ_1, λ_1) , (ϑ_2, λ_2) szögeknek függvénye:

$$V = A \sin(2\omega t + LA). \quad (1)$$

A vonatkozó alábbi összefüggések levezetése megtalálható Márton (2018) cikkének Appendix A1 című részében. Az eredményül kapott (A19)–(A21) egyenletek (op. cit.), arra az esetre vonatkoznak, amikor a mérést a magneto-

metriában szokásos módon, a mágnes három ortogonális helyzetében végezzük, azaz rendre a z , x és y tengelye körül forgatjuk. Ezáltal elegendő számú adatot kapunk a mérendő mágnes paramétereinek meghatározásához.

$$A_1 = Km_2 \sin \vartheta_1 \sin \vartheta_1, \quad (2.1)$$

$$\operatorname{tg} LA_1 = \operatorname{tg}(\lambda_1 + \lambda_2), \quad (2.2)$$

$$A_2 = Km_2 [(1 - \sin^2 \vartheta_1 \cos^2 \lambda_1)(1 - \sin^2 \vartheta_2 \cos^2 \lambda_2)]^{1/2}, \quad (2.3)$$

$$\operatorname{tg} LA_2 = \left[\frac{\cos \vartheta_1 \sin \vartheta_2 \sin \lambda_2 + \sin \vartheta_1 \cos \vartheta_2 \sin \lambda_1}{\sin \vartheta_1 \sin \lambda_1 \sin \vartheta_2 \sin \lambda_2 - \cos \vartheta_1 \cos \vartheta_2} \right], \quad (2.4)$$

$$A_3 = Km_2 [(1 - \sin^2 \vartheta_1 \sin^2 \lambda_1)(1 - \sin^2 \vartheta_2 \sin^2 \lambda_2)]^{1/2}, \quad (2.5)$$

$$\operatorname{tg} LA_3 = \left[\frac{\sin \vartheta_1 \cos \vartheta_2 \cos \lambda_2 + \cos \vartheta_1 \sin \vartheta_2 \cos \lambda_1}{\cos \vartheta_1 \cos \vartheta_2 - \sin \vartheta_1 \cos \lambda_1 \sin \vartheta_2 \cos \lambda_2} \right]. \quad (2.6)$$

Az egyenletek bal oldalán az A amplitúdók (voltban, V) és LA fázisok ($^\circ$ -ban) indexei az 1–3. mérési helyzetre utalnak. K a felvevő tekerecs állandója, dimenziója volt/Am^3 . A jobb oldalon a változók indexei a kvadrupólus 1. és 2. tengelyére vonatkoznak (ϑ a tengelyirány pólustávolság, λ a hosszúság koordinátája). A tengelyek sorrendje láthatóan közömbös.

Bizonyítást nyert (op. cit.), hogy a fenti egyenletek számítógép segítségével numerikusan tetszőleges pontossággal megoldhatók. A jelen munkában a (2.1)–(2.6) egyenletek közvetlen analitikai megoldásával foglalkozunk. Ez utóbbi előnye a numerikus megoldással szemben, hogy matematikailag pontos, és a kiinduláshoz nem kell ismerni (vagy keresni) egy közelítő megoldást.

Az analitikus megoldás lehetőségének felvetése

Mágneses multipólusok paramétereinek meghatározása a földmágnességben először a geomágneses potenciál Gauss-koefficienseinek geometriai értelmezése céljából merült föl. A földmágneses multipólusok paraméterei a James-algoritmus (1968) segítségével felállított (felállítható) egyenletek egy szintén általa kidolgozott numerikus módszerrel történő megoldásával számíthatók ki (James, ib.). A probléma közvetlen analitikai megoldására először Umow (1904) tett kísérletet. Umow az első három földmágneses multipólus paramétereinek meghatározásával foglalkozott, amelyek közül a dipólus esete triviális. Kifogástalan analitikai megoldás azonban mindössze a földmágneses kvadrupólusra ismeretes (Willis 1982).

A másodrendű Gauss-koefficiensek ($g_2^0, g_2^1, h_2^1, g_2^2, h_2^2$) és a földmágneses kvadrupólus paraméterei (M_2 : erősség és a tengelyek (ϑ_1, λ_1), (ϑ_2, λ_2) koordinátájú dőféspontjai a földgömb felszínén) között fennálló

$$g_2^0 = 2M_2[\cos\vartheta_1\cos\vartheta_2 - 0,5\sin\vartheta_1\sin\vartheta_2\cos(\lambda_1 - \lambda_2)], \quad (3.1)$$

$$g_2^1 = \sqrt{3}M_2(\cos\vartheta_1\sin\vartheta_2\cos\lambda_2 + \sin\vartheta_1\cos\vartheta_2\cos\lambda_1), \quad (3.2)$$

$$h_2^1 = \sqrt{3}M_2(\cos\vartheta_1\sin\vartheta_2\cos\lambda_2 + \sin\vartheta_1\cos\vartheta_2\sin\lambda_1), \quad (3.3)$$

$$g_2^2 = \sqrt{3}M_2\sin\vartheta_1\sin\vartheta_2\cos(\lambda_1 + \lambda_2), \quad (3.4)$$

$$h_2^2 = \sqrt{3}M_2\sin\vartheta_1\sin\vartheta_2\sin(\lambda_1 + \lambda_2) \quad (3.5)$$

egyenletekből kiindulva, $g_2^2 \neq 0$ és $h_2^2 \neq 0$ esetén definiálhatjuk M_2^* -ot és $LA_1 = \lambda_1 + \lambda_2$ -t:

$$M_2^* = \{[(g_2^2)^2 + (h_2^2)^2]/3\}^{1/2}, \quad \text{tg } LA_1 = h_2^2/g_2^2. \quad (3.6)$$

Láthatóan

$$M_2^* = M_2\sin\vartheta_1\sin\vartheta_2, \quad (3.7)$$

ahol $M_2 = (\mu_0/4\pi)/(m_2/a^4)$ a földmágneses kvadrupólus erőssége. Ebben a képletben μ_0 a vákuum permeabilitása, m_2 a földmágneses kvadrupólus momentuma és a a földgömb sugara.

Bevezetve még az

$$x = \text{ctg } \vartheta_1 \quad \text{és} \quad y = \text{ctg } \vartheta_2 \quad (4)$$

változókat is, a (3.1)–(3.5) egyenletek a következő háromra redukálhatók:

$$g_2^0 = 2M_2^*[xy - 0,5\cos(\lambda_1 - \lambda_2)], \quad (5.1)$$

$$g_2^1 = \sqrt{3}M_2^*(x\cos\lambda_2 + y\cos\lambda_1), \quad (5.2)$$

$$h_2^1 = \sqrt{3}M_2^*(x\sin\lambda_2 + y\sin\lambda_1), \quad (5.3)$$

Umow (1904), Willis (1982), Márton (2020).

Az (5.1)–(5.3) egyenletek célszerű kombinációjával előállított három egyenletről az x és az y változók kiküszöbölése után a $\Delta = \lambda_1 - \lambda_2$ változó koszinuszára harmadfokú egyenlet állítható fel, amelynek az

$$|(\cos\Delta)_0| \leq 1 \quad (6)$$

feltételt kielégítő egyetlen valós gyöke szolgáltatja az alapmegoldást (Willis 1982).

Noha a fenti formalizmus planetáris méretű kvadrupólus mágnesre vonatkozik, a (2.1)–(2.6) egyenleteknek az (5.1)–(5.3) alakra hozásával és megoldásával kicsiny kvadrupólus mágnes laboratóriumi mérési eredményeinek kiértékelésére is alkalmazható lehet.

A (2.1)–(2.6) egyenletek átalakítása és közvetlen analitikai megoldása

Feltéve, hogy $A_1 \neq 0$, kiszámítjuk az

$$S_2 = (A_2/A_1)\sin LA_2, \quad S_3 = (A_3/A_1)\sin LA_3,$$

$$C_2 = (A_2/A_1)\cos LA_2, \quad C_3 = (A_3/A_1)\cos LA_3, \quad (7)$$

$$m_2^* = A_1/K$$

értékeket. Megmutatható, hogy

$$(C_3 - C_2) = 2[xy - 0,5\cos(\lambda_1 - \lambda_2)], \quad (8.1)$$

$$S_3 = y\cos\lambda_1 + x\cos\lambda_2, \quad (8.2)$$

$$S_2 = x\sin\lambda_2 + y\sin\lambda_1, \quad (8.3)$$

azaz a (8.1)–(8.3) egyenletek

$$(C_3 - C_2)m_2^* = g_2^0, \quad \sqrt{3}S_3m_2^* = g_2^1, \quad (9)$$

$$\sqrt{3}S_2m_2^* = h_2^1, \quad \text{és} \quad M_2^* = m_2^*$$

esetén azonossá válnak az (5.1)–(5.3) egyenletekkel. Willis (1982) követve, az x és az y változók kiküszöbölése nyomán $\cos\Delta$ -ra a következő harmadfokú egyenlet írható fel:

$$\begin{aligned} F(\cos\Delta) &= \cos^3\Delta + (C_3 - C_2)\cos^2\Delta \\ &- (1 + S_3^2 + S_2^2)\cos\Delta + S_3^2 + S_2^2 - C_3 + C_2 \\ &- 2[S_3\sin(LA_1/2) - S_2\cos(LA_1/2)]^2 = 0. \end{aligned} \quad (10)$$

A (10) egyenletnek egyetlen olyan megoldása van, amely a (6) feltételt kielégíti. Legyen ez $(\cos\Delta)_0$. Ekkor

$$\pm\Delta = \arccos(\cos\Delta)_0, \quad (11.1)$$

ahol $\Delta = \lambda_1 - \lambda_2$. Összevetve ezt $LA_1 = \lambda_1 + \lambda_2$ -vel, pozitív előjel mellett

$$\lambda_1 = (LA_1 + \Delta)/2, \quad \lambda_2 = (LA_1 - \Delta)/2, \quad (11.2)$$

negatív előjel mellett

$$\lambda_1 = (LA_1 - \Delta)/2, \quad \lambda_2 = (LA_1 + \Delta)/2. \quad (11.3)$$

A sorrend láthatóan közömbös. $x = \text{ctg } \vartheta_1$ és $y = \text{ctg } \vartheta_2$ értékeit az

$$x + y = \{[S_3 \sin(LA_1/2) - S_2 \cos(LA_1/2)]^2(1 - \cos\Delta)^{-1} + (S_3 - S_2) + \cos\Delta\}^{1/2}, \quad (12)$$

$$x - y = [S_3 \sin(LA_1/2) - S_2 \cos(LA_1/2)] / \sin(\Delta/2) \quad (13)$$

egyenletek jobb oldalai összegének, illetve különbségének fele szolgáltatja. Ha $x + y = \pm a$ és $x - y = b$, akkor

$$\text{ctg } \vartheta_1 = (a + b)/2 \quad \text{és} \quad \text{ctg } \vartheta_2 = (a - b)/2, \quad (14.1)$$

illetve

$$\text{ctg } \vartheta_1 = -(a - b)/2 \quad \text{és} \quad \text{ctg } \vartheta_2 = -(a + b)/2, \quad (14.2)$$

a helyes $(\vartheta_1, \vartheta_2)$ értékpár pedig az lesz, amelyik a (11.2) vagy (11.3) szerinti λ -kkal együtt kielégíti a (8.2) és (8.3) egyenleteket.

Az m_2 paraméter kiszámítása a (2.1) egyenlet alapján történik, ui. $m_2^* = m_2 \sin\vartheta_1 \sin\vartheta_2$, ahol (7) utolsó egyenlete szerint $m_2^* = A_1/K$.

A fentebb kifejtett Willis-féle algoritmus a legtöbb reális esetben alkalmazható a magnetométeres mérések egzakt analitikai kiértékelésére. A megmaradó egyetlen, $A_1 = 0$ esetben vagy az egyik, vagy mindkét tengelyirány pólustávolságának szinuszja egyenlő zérussal.

Például a $\sin\vartheta_1 = 0$ helyettesítéssel előálló (2.1)–(2.6) egyenletek kombinálásával a másik pólus paraméterei a

$$\cos\vartheta_2 = \left[\frac{A_3^2 - A_2^2}{A_3^2 \text{tg}^2 LA_3 - A_2^2 \text{tg}^2 LA_2} \right]^{1/2} \quad (15.1)$$

és a

$$\text{tg } \lambda_2 = -(\text{tg } LA_2 / \text{tg } LA_3) \quad (15.2)$$

egyenletekből, a momentum pedig az

$$m_2 = [(A_2^2 + A_3^2)/(1 + \cos^2\vartheta_2)]^{1/2} \quad (16)$$

egyenletből számítható ki.

Ha mindkét pólustávolság szinuszja egyenlő zérussal, akkor az axiális (z tengellyel parallel és antiparallel tengelyekkel rendelkező) kvadrupólus mágnes triviális esetével állunk szemben, amelynek momentuma az utolsó egyenletből $\vartheta_2 = 0$ helyettesítéssel kapható meg.

Számítási példa

Egy ismert paraméterekkel rendelkező kvadrupólus mágnes magnetométeres mérése a következő eredményeket adja:

$$A_1 = 13,743488 \mu\text{V}, \quad LA_1 = 105,00000^\circ,$$

$$A_2 = 17,519437 \mu\text{V}, \quad LA_2 = 88,418058^\circ,$$

$$A_3 = 12,855950 \mu\text{V}, \quad LA_3 = 76,159998^\circ.$$

A mérőtekerccs állandója $K = 998,099 \text{ V/Am}^3$.

Ezekből az adatokból a (7) képletek alapján

$$S_2 = 1,274259, \quad S_3 = 0,908264,$$

$$C_2 = 0,0351913, \quad C_3 = 0,223763$$

$$\text{és } m_2^* = 0,0137697.$$

értékek számíthatók ki. A (10) egyenlet a fenti adatokkal számszerűsített együtthatókkal így fest:

$$F(\cos\Delta) = \cos^3\Delta + 0,188572 \cos^2\Delta - 3,448679 \cos\Delta + 2,254026 = 0,$$

amelynek a (6) feltételt kielégítő megoldása:

$$\cos\Delta = 0,965989, \text{ tehát } \Delta = \pm 14,986^\circ.$$

A (11.2) egyenletből

$$\lambda_1 = 59,993^\circ \quad \text{és} \quad \lambda_2 = 45,007^\circ.$$

A (11.3) egyenletből ugyanezek az értékek állnak elő λ_2 -re és λ_1 -re.

A további számítás a (12) és (13) egyenletek alapján történik.

$$(x + y) = \pm 1,577304 \quad \text{és} \quad (x - y) = 0,422891,$$

ahonnan az első képlet jobb oldalán pozitív előjel mellett

$$x = 1,000098 \quad \text{és} \quad y = 0,577207,$$

negatív előjel mellett

$$x = -0,577207 \quad \text{és} \quad y = -1,000098$$

értékeket kapjuk az $x = \text{ctg } \vartheta_1$ és $y = \text{ctg } \vartheta_2$ változókra.

Az első esetben x -hez válasszuk a fenti λ_1 -et, y -hoz pedig a fenti λ_2 -t. Ezeket a (8.2) és (8.3) képletekbe helyettesítve, $S_3 = 0,9957$ és $S_2 = 1,207$ adódik, míg ha x -hez a λ_2 -t, y -hoz a λ_1 -et választjuk, akkor $S_3 = 0,90825$ és $S_2 = 1,27424$ az eredmény. Míthogy S_3 és S_2 utóbbi értékei egyeznek meg ezeknek a (7) képletek szerint kiszámított értékeivel, a mért kvadrupólus szögparaméterei:

$$\vartheta_1 = \arctg(1/1,000098) = 45,00^\circ \quad \text{és} \quad \lambda_1 = 45,00^\circ,$$

$$\vartheta_2 = \arctg(1/0,577207) = 60,00^\circ \quad \text{és} \quad \lambda_2 = 60,00^\circ.$$

A második esetben ugyanígy eljárva a (8.2) és (8.3) feltételeket a fenti kvadrupólus tengelyirányainak megfordításával létrejövő kvadrupólus paramétereit kapjuk meg:

$$\vartheta_1 = \arctg(1/(-1,000098)) = 135,00^\circ \quad \text{és} \quad \lambda_1 = 225,00^\circ,$$

$$\vartheta_2 = \arctg(1/(-0,577207)) = 120,00^\circ \quad \text{és} \quad \lambda_2 = 240,00^\circ.$$

A két kvadrupólus mágnes tere azonos, a második eset tárgyalása szükségtelen.

A kvadrupólus m_2 momentumára ϑ_1 és ϑ_2 ismeretében a (7) képletsor utolsó összefüggésének felhasználásával kapjuk:

$$m_2 = \frac{m_2^*}{\sin \vartheta_1 \sin \vartheta_2} = \frac{0,0137697}{0,612372} = 2,2486\text{E-}02 \mu\text{Am}^3.$$

A fenti eredmények a számítások pontosságán belül visszaadják a kvadrupólus eredetileg ismert paramétereit, hasonlóan a Márton (2018) által javasolt iteratív módszerrel elvégzett számítás eredményeivel.

A tanulmány szerzője

Márton Péter

Hivatkozások

- James R. W. (1968): Multipole analysis. I. Theory, and geomagnetic multipoles 1965-0. Aust. J. Phys., 21, 455-464
- Márton P. (2018): Simple method of the complete result measurement of an inhomogeneously magnetised palaeomagnetic sample on a spinner magnetometer with a coil sensor. Measurement., 127, 501-511
- Márton P. (2020): Az első öt földmágneses multipólus IGRF-13 koefficiensek értékeiből számolt paramétereinek táblázatai (1900-2020). Magyar Geofizika, 61/2, 1-15
- Umow N. (1904): Die Construction des geomagnetischen Bildes des Gauss'schen Potentials, als Methode zur Erforschung der Gesetze des Erdmagnetismus. Terr. Magn. Atmos. Elect., 9, 1005-1012
- Willis D. M. (1982): A direct analytical method of calculating the quadrupole parameters of a planetary magnetic field. Geophys. J. R. Astr. Soc., 68, 751-764